

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 11.

Se prenumără și la poste și la librării

în România:

la dnul Carol Schulder în București,
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înregistrează.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Pentru mărirea noastră națională.

(*) „Reuniunii de muzică din Sibiu” i-a succedat să se atragă pentru moment ochii tuturor Românilor asupra sa. Excursiunea artistică la București, întreprinsă în sărbătorile Rusaliilor, a devenit un eveniment însemnat pentru cultura noastră națională.

Nu poate fi vorba aici de politică, fiindcă o societate, care cultivă arta, e scoasă dela sine din mișcările și frământările politice ale zilei. Ea își urmează căile sale proprii și exprimă sentimentul poporului nu prin cuvinte, ci în cazul de față prin tonuri. Nici chiar un guvern șovinist ca al nostru, care vede primejdii și în panglicile toaletei unei domnișoare, nu a venit cu ideea — cel puțin până acum nu — ca să trimită și tonurile înaintea Curții cu jurați din Cluj.

Distincțiunea înaltă și deosebită, de care domnul Dima, dirigentul Reuniunii, s'a făcut partaș în loja regală a Ateneului Român, vorbește mai elocuent decât ori-ce cuvânt despre misiunea și succesul Reuniunii noastre la București. Între aplausele generale ale publicului însușit, regina României și Carmen Sylva a strins mâna bravului măiestru pentru prestațiunile sale și ale ucenicilor sei. Regina României a răspândit în mod princiar lucrarea, hărnicia și stăruința românească, ear' Carmen Sylva a îmbrățișat cu noblețea sufletului ei expresiunea artei adevărate. Această scenă a fost un moment sublim, dela a cărui înfrîurire nu se vor pute subtrage nici chiar aceia, cari n'au avut fericirea să asiste la concert.

La București se cunoaște prea bine și se cultivă mult arta musicală, se știe și acolo aprepia valoarea și însemnătatea ei. Nu putem fi chemați noi de aici, cari suntem striviți de împrejurări politice nefericite, să ducem preste munți cultura musicală și ar fi o pretenție arogantă a ne revendica un asemenea rol. Dar' cu toate acestea putem să adăugem și noi câte o petricică la edificiul culturii naționale. Dovadă că putem să facem aceasta, s'a dat în mod splendid prin concertele Reuniunii noastre la București.

Cu modestie, ca și în cazul unei surori mai mici, dar' cu demnitatea conștiinței hărniciei proprii, Reuniunea de muzică din Sibiu a prezentat publicului bucureștean, a rămas la început surprins și entusiasmata de succes. Entu-

siazmul nu se poate pune numai în socoteala patriotismului național, ci el iese și din motive artistice.

Două lucruri mai ales a trebuit să atragă deosebi atențiunea lumii musicale din București: Precisiunea corurilor și compozițiunile naționale. Lasând cu totul la o parte patriotismul, se vor găsi foarte rar coruri, care cu privire la precisiunea și corectitatea executării se vor pute măsura cu corul „Reuniunii de muzică din Sibiu”. România are mai multe coruri bisericești foarte bune, însă ele nu se pot pune alături cu cel dela Sibiu. Mai ales nu, fiindcă în cel dela Sibiu devotamentul și național și musical e singura legătură ce împreună pe toți membrii la un loc. Ear' cu privire la compozițiuni, dl Dima ocupă prin cântecele sale populare un loc particular, și după părerea noastră, foarte remarcabil în literatura noastră musicală. Hora lui eroică înseamnă în musica națională o direcțiune nouă, care merită toată atențiunea și interesul artiștilor noștri. Nu ne-am prezentat dar' numai ca Români în Ateneu, în acest edificiu pompos consacrat culturii naționale, ci am venit și ca colaboratori, am venit să contribuim la mărirea națională. Cât de splendid am fost noi reprezentați prin Reuniune, cât de bine a succed această nobilă misiune, ne dovedesc faptele.

Dar' și alte momente se impun în cercul privirilor noastre. Din rezultatele dobândite prin Reuniune, care în sfârșit nu e altceva decât societatea românească din Sibiu, se vor trage cu drept cuvânt concluziuni la puterea de viață a Românilor, care cu toate apăsările și înăbușirile, izbucnește ca un izvor puternic printre stâncile de peatră puse în calea lui. Suntem nemulțumiți până în adâncul sufletului, suntem muncii până la desperațiune, dar' ne facem hore și doine frumoase și cântăm. Frații noștri din România, cari se răsfață în libertățile lor și iau toate lucrurile mai ușor decât noi, nu se vor fi gândit ei când se insuflă de corurile noastre, cât poate să producă o stăruință serioasă împreună cu un devotament sincer pentru națiune? Dar' membrii reuniunii, în frunte cu neobositul lor dirigent, nu vor afla în manifestățiunile de mulțumire și în aplausele tuturor răsplata adevărată a muncii și stăruinței lor din trecut și totodată un nou indemn pentru viitor?

Reuniunea a făcut un pas îndrăzneț, dar' s'a întors încărcată cu lauri și cu

simpatiiile întregului neam românesc. Ea s'a deschis și ei și nouă o cale largă și frumoasă, care nu poate să ducă decât la mărirea națională.

Noul comitet al Ligei. Noul comitet central executiv al Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor s'a întrunit Vineri și s'a constituit precum urmează:

Președinte: V. A. Urechia; vicepreședinte: I. Grădișteanu; cassar: S. Perietzeanu-Buzău; secretari: I. Bianu și G. Bursan.

Delegațiunile congresuale în cauza despărțirii ierarhice. Comitetul permanent s'arbine pentru afacerile congresuale a ținut conferințe în zilele de 28, 29 și 30 Maiu n., în cari s'a desbătut și despre lucrările delegațiunilor serbo-române din Verșet. În „Branik” dela 8 Iunie cetim în privința această următoarele rînduri:

„Comisiunea delegațională a comitetului congresual pentru despărțirea (bisericească) între Sârbi și Români în comunele mixte s'a depus raportul despre rezultatul pertractărilor cu delegații români. S'a luat hotărîrea de a sta pe lângă înveala din 1871/2 despre comunele mixte și că deocamdată afacerea să rămână în *suspensio*”.

Noua școală de cadeți. Primarul orașului Lemberg, a comunicat în ședința dela 6 Iunie a consiliului comunal, că pertractările ce se urmează între comună și ministerul de război privitor la înființarea unei școle de cadeți la Lemberg, se vor încheia după toate probabilitățile, cu un rezultat favorabil.

Nu ne îndoim, că contele Apponyi va protesta contra acestei neglijiări a „aspirațiunilor naționale” în ale armatei.

Marina română. Ziarului „Post” i-se telegrafează din Wilhelmshaven cu data de 7 Iunie:

„Ieri s'a dat aci în onoarea oficerilor marinei române, o serată de petrecere (*Bierabend*). Vice-amiralul Nalois a salutat pe camarazii români ridicând un „Hoch”! pentru regele Carol. Răspunzând, căpitanul român Urseanu a mulțumit în limba franceză pronunțând un „vivat”! în onoarea împăratului”.

Delegațiunile.

Sâmbătă, în 8 Iunie n. a primit Maiestatea Sa Monarchul delegațiunile după formalitățile obicinuite. Primirea delegaților unguri s'a făcut la orele 11 și jum. din zi. Delegații unguri după-ce mai întâiu au ascultat în sala de conferență a delegațiunilor textul vorbirii contelui Andrássy, au plecat la Burg, unde ceremoniarul curții i-a condus în sala de audiență. Aici s'au postat în fața tronului formând un semicerc. Peste puțin timp a intrat și Maiestatea Sa însoțit de suita Sa și s'a oprit înaintea tronului, unde contele Andrássy Aladár, președintele delegațiunilor maghiare i-a rostit un discurs, exprimând omagiile de supunere și devotament a delegaților. Asigură apoi pe Maiestatea Sa, că se vor născuși și face datoria în delegațiuni, pentru crearea și susținerea nealterată a mijloacelor de pace și prosperare a monarhiei. Dacă delegațiunile ungurești s'au făcut datoria an de an, și-o vor face cu atât mai virtos acum, în pragul milleniului existenței și gloriei maghiare. Termină apoi cu urări la adresa Monarchului. După aceasta M. Sa rosti următorul răspuns:

„Asigurarea despre devotamentul credincios pe care mi-ați exprimat-o acum, Mă umple cu satisfacție sinceră. Pot să scot la iveală cu mulțumire, că dela ultima sesiune a delegațiunilor legăturile monarhiei cu străinătatea au rămas peste tot foarte îmbucurătoare. Cultivarea plină de isbândă a legăturilor cu toate puterile europene a contribuit în mod esențial la liniștirea și consolidarea păcii generale. Ținând tare la bazele de până acuma dovedite ca solide ale politicii noastre, năsuințele guvernului Meu vor fi îndreptate și pe viitor la întărirea acestor stări mulțumitoare pentru interesele noastre și ale Europei.

„Rezerințele administrațiunii armatei Mele se țin în aceleași limite ca și în anul trecut. Ele corăspund necesității de a desvolta și mai departe organizarea și înarmarea armatei și marinei, create prin jertfirea popoarelor, precum și a menține la înălțimea misiunii lor aceste două părți ale puterii armate.

„Stările în Bosnia și Erțegovina dovedesc o dezvoltare treptat mulțumitoare, atât din punctul de vedere economic, cât și în ori-ce altă privință; țările acestea vor fi în poziție și în anul 1896, a-și acoperi trebuințele din propriile lor mijloace.

„Recomandând propunerile ce se vor prezenta d-voastre rivnei patriotice și priceperii d-voastre probate, vă doresc deplin succes în lucrările d-voastre și vă zic din inimă un bine ați venit”.

*

Cuvintele Maiestății Sale au fost întâmpinate cu aclamări. După aceea Bânffy a prezentat Maiestății Sale pe membrii comitetului și Maiestatea Sa s'a întrăținut cu câțiva dintre ei, timp mai îndelungat.

Primirea delegațiunii austriece s'a făcut întocmai cu aceeași ceremonie ca și cea ungurească. Președintele delegațiunii, prințul Lobkovitz, salutând pe Maiestatea Sa s'a primit mai întâiu condolența delegațiunii dela de moartea regretabilă a arhiducelui Albrecht. L-a asigurată apoi pe Maiestatea Sa, că delegațiunea în lucrarea sa va ține seamă de interesele și vaza monarhiei precum și de interesele locuitorilor. Termină și el cu aclamarea Maiestății Sale. Maiestatea Sa răspunde întocmai cu cuvintele adresate și delegațiunii ungurești, după care a ținut cerce, povestind cu mai mulți membrii delegațiunii. Cu acest prilegiu agrăindu-l pe un putatul bucovinean Ioan Lupul, și aze acestuia.

— Aș dori, ca Reichsrathul să termine cât de curând lucrările, și cu deosebire comitetul pentru reforma electorală, aș dori să termine cu succes lucrările.

— Comisiunea se năsuște ca să facă dorința Maiestății Voastre, — răspunde deputatul.

Situația în România.

București, 6 Iunie n. 1895.

Deși de mult corpurile noastre legislative sunt în vacanță, și prin urmare sesionul politic, după obicei, ar trebui să fie terminat, în estimp interesul pentru cele pînă dăinuște și peste vară, cu toate căldurile care este deja tropicală. Și nici nu poate fi altfel, după-cum lucrurile stau în prezent.

Sesiunea parlamentară s'a sfârșit în timp între împregiurări neobicinuite, care au lăsat lumea în oare-care nedumerire asupra celor-ce au să urmeze. Demisia opoziției din Camera și Senat a fost deoparte signalat, și se fac pregături din partea ei de a constitui guvernul cu mai multă insistență ca până acum. Ear' de altă parte o considerațiune confusie s'a născut din împregiurarea, că nemenea nu știe să spună apriat, când este să se considera ca terminat periodul electoral și când se vor face alegerile generale pentru Camera.

Lucrul stă așa: Actuala Cameră s'a ales în Februarie 1892, ear' periodul electoral, după constituție, fiind de patru ani, mandatul Camerei ar fi să expire în Februarie 1896. După-ce însă Camera în 1892 s'a întrunit scurtă vreme după alegeri în sesiune ordinară, ear' de atunci încolo a mai trecut prin trei sesiuni ordinare, după părăsirea unora mandatul ei ar fi expirat cu sfârșitul sesiunii încheiate în primăvara aceasta, cam mai mult ca o sesiune ordinară într'un an.

sau mai mult ca patru în patru ani nu pot avea loc, după lege. Cei-ce astfel cred, se provoacă la mesajul regal de deschidere din toamna trecută, după-care, precum apriat spune, sesiunea expirată este a patra în perioada electorală.

Din această divergență de păreri, în care guvernul singur s'a băgat, chiar cu unii dintre partizanii săi, numai așa s'ar putea eși mai simplu, dacă regele, independent de începutul și sfârșitul perioadei electorale, ar face us de prerogativele sale și ar consimți la dizolvarea Parlamentului.

În cercurile politice și în presă se susține chiar, că guvernul ar fi făcut pași pe lângă regele, ca să-i acorde dizolvarea, pentru-ca alegerile să se facă în decursul verii sau la toamnă. Și adevărul este, că în realitate numai regele este între împregiurările actuale în poziție, de a rosti cuvântul decisiv, care să lămurească situația. Acest cuvânt n'a fost însă pronunțat până acum.

După-cum se svonește, M. S. Regele a declarat guvernului, că numai sub o condiție îi va acorda dizolvarea: Dacă va isbui să împace și să concentreze în giurul guvernului toate grupurile și toate individualitățile mai marcante conservatoare.

Se vorbește mai departe, că guvernul a și făcut demersuri pentru a satisface acestei condiții a regelui. Așa d. p. a intrat în negocieri cu diferitele grupuri de disidenți din județe, pe care se silește a le câștiga prin anumite concesiuni locale și personale. În vederea acestora, se așteaptă zilnic schimbări în administrație și magistratură, cu scopul ca prin numiri de prefecți, procurori și judecători, să se îndulcească cei-ce au început să ese din matca conservatoare.

Și mai mult se vorbește de anumite schimbări în minister, care se vor face tot pentru a împlini condiția pusă de regele, referitoare la concentrarea tuturor conservatorilor. Se fac adecă, precum se afirmă, încercări serioase pe lângă actualii preșidenți ai corpurilor legislative, domnii general G. Manu și G. Cantacuzino, ca să intre în ministerul dlui Lascar Catargiu. Celui dintâiu i-s'ar fi oferit departamentul războiului, ear' celui din urmă portofoliul lucrărilor publice. Lucrul acesta este cu atât mai plausibil, după-ce actualii deposedari ai acestor portofolii, domnii general Poenaru și Olănescu, sânt destul de dispensabili pentru minister. Cel dintâiu adecă a dat prea mult de vorbit prin unele afaceri private ale sale, ear' celalalt prea puțin prin individualitatea sa făcută și liniștită, așa că despre nici unul nu s'ar putea zice, că contribuie deosebit de mult la ridicarea prestigiului guvernului.

Ear' dacă actualii preșidenți ai corpurilor legislative ar intra în minister, fără îndoeală ca situația guvernului s'ar întări, dat fiind, că amândoi sânt bărbați de greutate și cu multe conexiuni.

Dar' se mai zice, că nu este totmai ușor a-i îndepleci să facă acest pas.

În special dl general Manu ar fi declarat, că numai sub o condiție este dispus a intra în guvern: Dacă i-s'ar da portofoliul internelor, ear' domnul L. Catargiu s'ar mulțumi să rămână numai preșident al consiliului de miniștri. Așa însă n'ar fi vrând dl Lascar Catargiu, care, deși bătrân, nu voește să fie numai simplă firmă fără putere, precum nici domnul general

tenția de a fi luate drept adevăr, ci arată numai, că în adevăr încă nu este nimica lămurit, așa că nici chiar miniștrii nu cred că ar pute spune apriat ce se va întâmpla. Cum am zis deja, dela regele depinde, însă acest puternic factor nu s'a pronunțat încă.

Mai adaugă că foile guvernamentale desmint atât știrile despre schimbări în corpul funcționarilor cât și cele despre încercările de remanieri ministeriale. Se desmint însă cam așa cu gura moartă și neputând spune mai mult, decât că nu s'a hotărât încă nimica.

Dovadă că nici oficioasele nu știu mai mult ca alți muritori.

Nu...

Din incidentul adunării EMKE-ului, „Nemzet”, organ guvernamental, a scris un articol, la care vom reveni și pe care-l dăm azi în traducere fidelă:

„Emke” și „Liga” română bucureșteană i-au ținut aproape în același timp adunările lor generale. Și e foarte probabil, că aceasta nu a fost o coincidență întâmplătoare, ci o demonstrație premeditată a Ligei bucureștene în contra intereselor naționale maghiare.

Nu ne ocupăm însă nici cu „Emke” nici cu „Liga” română din București. Întâia stă pe teren legal. Activitatea ei e curat socială și ea nu i-o întinde peste hotarele țării. „Liga” din București combină forțele sociale cu cele de stat, și se amestecă în afacerile interne ale unui stat străin.

Este o vătămăre adâncă și stabilă a drepturilor internaționale aceea ce „Liga” bucureșteană zi de zi sevrșește. Dar' nu voim nici să acuzăm, nici să recriminăm. Să nu căutăm contrastele, ci acele puncte în care e posibilă întâlnirea și doar' și aplanarea.

Contrastele însă în timpul de față, par a fi cu totul neaplanabile. Ori-care program pe care Românii l-au stabilit fie în străinătate, fie acasă, în București, ori în Sibiu, ori în Mureș, și l-au definit fie în „Memorand” fie în „Replika”: pentru politiciii maghiari nu numai că e inacceptabil, dar' pe temeiul acestor pretențiuni, chiar și o tractare e imposibilă!

Nu! în acest chip nu putem intra la tirguleală! Așa nu putem ajunge la înțelegere. În fața tuturor cererilor Românilor, națiunea maghiară numai un răspuns poate avea: nu!

Nu ne putem împăca ba nice macar atinge unii de alții, pe acea basă:

1. că monarhia austro-ungară să accepte sistemul federativ după gînti, și ca vechiul stat să înceapă o nouă viață pe baze federative. Constituția imperială din 1863 nu se poate uni cu dualismul; este imposibilitate politică și de drept public numai pentru Ungaria, dar' totodată și pentru Austria;

2. că Ungaria, fie chiar și pe temeiul dualismului, să se îmbrățișească după ținuturile feluritelor neamuri și limbi;

3. că Ardealul să capote *autonomie* deosebită românească, în care poporul maghiar și cel săsesc să ajungă într-o poziție apăsată;

4. ca în așa numitele ținuturi române, limba română să fie limba oficioasă!

Ceva imposibil pretinde dar' și programul dela Sibiu, când pe seama Ardealului pretinde autonomie românească, sau când în ținuturile române, vrea să ridice limba română de limbă a justiției și administrației.

Nu, toate acestea sânt imposibilități. Și de nou se poate repeta: nu din cauza tirăniei maghiare, ci din a însăși relațiilor gramaticale.

Nu, și de o sută de ori nu ne învoim la spargerea unității statului maghiar! În spiritul pretențiilor române, nu putem revisui nici legea de naționalitate. Revisia numai așa ar fi cu puțință, ca părțile neexecutabile ale acestei legi, să fie date de tot afară! Așa ar scăde cel puțin cu unul punctele de facriminare ale Românilor. Legea de naționalitate de fapt a voit să ofere mai mult decât în praxă s'ar realizabil. Vieața și relațiile vii s'au pus pedecă în calea marinimosității lui Deák Ferencz și a națiunii maghiare și a năsuințelor de împăcare.

Dar' legea de naționalitate chiar și în punctele ei neexecutabile a fost aflată de prea puțin datătoare și au respins-o Românii. Și acum, când în înțelesul programului dela Sibiu, pretind revisuirea aceleia, din care revisuire ar eși o lege și mai puțin executabilă! Dar' da, sânt și puncte, privitor la care ne putem înțelege cu Românii.

Până aci pretenziunile române nu se pot împărtași, decât de o hotărâtă respingere! Dar' da, sânt și puncte, privitor la care ne putem înțelege cu Românii.

Legile austriace ce sânt încă valabile în Ardeal, trebuiesc scoase din valoare. Sistemul electoral trebuie și el prefăcut. Da, trebuie să se pună capăt acelei stări de lucruri, ca să avem două feluri de cens în Ungaria și Ardeal. E absurditate a mai susține acea încăpăținare conservativă, că aproape de 50 de ani nu s'au arondat de nou cercurile electorale; măcar că Ungaria în ultima jumătate de veac, s'a preschimbat aproape din temelii.

Dar' dacă toate acestea se vor face, tot numai maghiarimea poate avea folos dintr'însele. În locul legilor austriace, vor domni și dincolo de „Peatra-Craului” formele administrative maghiare purtătoare în sine a ideii de stat maghiar! Prin censul egal și prin împărțirea de nou a cercurilor electorale, neamul maghiar va dobândi și nu cel român!

Când Românii pretind o deosebire teritorială și de limbă, ei știu ce fac. Știu că atacă integritatea țării Sfântului Stefan. Dar' când pretind ștergerea legilor austriace și reforma parlamentară, atunci ei nu știu ce fac. Nu știu că promovează interesele naționale maghiare.

Ceea-ce privește libertatea lor culturală, o au în măsură deplină; dar' au dreptul să pretindă și aceea, ca statul maghiar să sprijinească toate năsuințele lor culturale.

Consimțim cu ei chiar și atunci, când pretind o administrație bună și dreaptă. Numai cât administrația bună și dreaptă e necesară nu numai pentru interesele, Românilor ci și pentru ale Maghiarilor. Pornind nu numai din interesele de casă, ci și din considerațiuni mai înalte ale statului, noi plănuiim și pregătim deja de un deceniu reforme în

cei dintâiu, care din inimă ne vom bucura când ele ar înceta de a mai fi.

Maghiarizarea, ca octoarea limbii maghiare nu va fi pedecă în aplanarea contraverselor, pentru-că nici statul, nici societatea maghiară nu face maghiarizare cu forța.

Ceea-ce face atât unul cât și celalalt, nu este altceva decât năsuința de a da privilegiu la însușirea limbii maghiare. Și chiar și această năsuință, în mijlocul Românilor, numai în măsură minimală are efect.

E o minoritate disparentă numărul celor Români, care știu ungurește atât dincoace cât și dincolo de Dealul - Craiului. Ear' învățarea limbii maghiare, chiar și dacă s'ar face în măsură mai mare, pe Români nu i-ar despoia nici de limba nici de naționalitatea lor. Pe inteligența maghiară nu o despoie de individualitatea sa națională, că în Ardeal știe românește, ear' dincoace de Dealul-Craiului știe nemțește și franțuzește.

Din partea noastră nu va sta în calea împăciurii nici o provocare.

Dar' noi nu putem stabili program, nu putem clădi basă nouă pentru împăciuire. Aceasta o așteptăm dela Români. Numai ei pot să abandoneze din pretenziunile lor acele puncte, care direct sau indirect sânt vătămătoare pentru unitatea statului maghiar și integritatea sa teritorială. Până când stau pe baza Repliei ori a programului din Sibiu, până atunci dela noi alt răspuns nu pot primi decât: nu, de o sută de ori nu!...

Și deoare-ce abia se mai poate spera, că se va întâmpla aceasta în curând, contraversele dintre Români și Maghiari nu se vor pute aplană. Deci până la un viitor foarte frumos dar' foarte îndepărtat, între Români și între Maghiari se va continua lupta. Dar' luptă, care nu se face cu mijloace tirane și asupritoare, ci cu armele cele mai pacifice și cele mai binecuvântate: cu armele culturii. Și această nobilă și pacinică luptă, cu sfârșit favorabil numai pentru noi poate fi...

Din comitatul Albei-de-jos.

Stimate domnule Redactor!

Hotărîrea Românilor, adusă cu privire la pasivitatea alegătorilor români din Transilvania pentru alegerea deputaților dietali la dieta din Pesta, nu e referitoare și la alegările membrilor municipali, cu chemarea de a lua parte la lucrările din adunările municipale ale comitatului respectiv.

Deci indignarea domnului X exprimată în nrul 108 al ziarului „Tribuna” din cauza neparticipării membrilor români viriliști și aleși, la adunarea generală municipală a comitatului Făgăraș, eu o aflu dreaptă și la locul seu.

Tot așa ne indignăm și noi membrii alegători români din comitatul Albei-de-jos, pentru neparticiparea membrilor nostri viriliști și aleși, la adunările municipale ale comitatului nostru Alba-de-jos.

Câte adunări cu mai multe puncte interesante pentru noi Români, publicate în convocator, au fost conchinate în comitatul nost-

Excepție au făcut dela această iregularitate Blăjenii, carila toate adunările s'au prezentat câte 3—4 membri și încă dintre acei mai de frunte bărbați, ca viriliști și aleși, luând parte animată la toate punctele mai interesante ale convocatorului, folosindu-se în vorbiriile lor de limba română, dară pe cât ni-a fost de mare bucuria, văzând participarea Blăjenilor la adunare și la desbaterea unor puncte din convocator, cari ne interesau pe noi Români mai mult, pe atâta ni-a fost de mare durerea, văzând, că dintre membrii români din Alba-Iulia, nu au luat parte la adunările municipale, nici viriliști, nici aleși, deși în Alba-Iulia sânt 7 membri români.

Întrebarea neparticipării la adunările municipale, nu se referese numai la membrii municipali din Alba-Iulia, ci și la membrii din alte părți ale comitatului încât membrii români din toate părțile comitatului, au negles participarea la adunările municipale, rîul se adă într'aceea, că acela — rîul — se leagă dela unul la altul, și mai pe urmă pătinește publicul român.

În speranță, că trăgânduși membrii municipali români viriliști și aleși, seama cu seriozitatea cauzei, sânt de credință, că cursul lucrului va lua altă direcțiune în viitor, dară pentru-ca astfel de iregularități să fie pe viitor încungiuurate, vin la D-voastră, domnilor membri viriliști-români, din municipiul comitatului Alba-de-jos, cari în calitatea d-voastre de viriliști, în adunările municipale nu reprezentați pe nimenia numai pe d-voastră înșivă, rugându-vă, ca pe viitor să fiți mai energici în împlinirea datorinței d-voastre ca Români și membri viriliști, în participarea la adunările municipale ale comitatului nostru, Alba-de-jos.

Tot cu acest devotament vin. a vă ruga și pe voi, membri municipali români aleși, și descoperindu-vă, că voi sînteți membrii aleși ai municipiului comitatului Alba-de-jos, alegea voastră s'a născut din încrederea acelor cetățeni, cari au dreptul de alegător de deputat dietal, și aceia v'a dat votul lor vouă, cu speranța, că vi veți reprezenta pe ei în toate adunările municipale ale comitatului Alba-de-jos — deci vă cer cu toată bunăvoința mea, să vă împliniți această datorință cu toată fidelitatea, luând parte la toate adunările municipale ale comitatului nostru, la cari veți fi chemați, eară dacă această datorință nu ați vră a o împlini, atunci dați-vă mulțumita la locul competent, ca să dați ocaziune alegătorilor, a-și alege alți membri în locul vostru, oameni mai rezoluți, cari se vor sili a opăra drepturile lor, ca ale liberilor cetățeni ai statului.

C. M.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Sămihaiul-de-Câmpie, 21 Maiu 1895.

(O întâmpinare) Înviitor la articolul „Stări desamăgitoare” nrul nostru 103 reprodus după „Foaia Poporului”, primim dela dl preot din Sămihaiu o scrisoare mai lungă din care scoatem următoarele părți:

Onorabilă Redacțiune!

Cu părere de rău a trebuit

Proprietar: T. Liviu Albini.

